

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή 15Τ' Ματθαίου – Β' Κορ. 6,1-10 (7/2/2016)

Οι αληθινοί ιεραπόστολοι

Μετά τη συγγραφή της Α' προς Κορινθίους επιστολής, αγαπητοί μου αδελφοί, έφθασαν στην Εκκλησία της Κορίνθου Χριστιανοί ιεραπόστολοι, προερχόμενοι από τον Ιουδαϊκό κόσμο, άνθρωποι που δε μπορούσαν να ξεχωρίσουν ακόμη την νέα πίστη του Χριστού από τον Νόμο της Παλαιάς Διαθήκης. Με το κήρυγμά τους υπονόμισαν την Αποστολική αυθεντία του Παύλου, διδάσκοντας παράλληλα προς τη νέα πίστη και την τήρηση του Μωσαϊκού Νόμου. Ο Παύλος πληροφορείται τα γεγονότα, καθώς βρίσκεται στην Έφεσο και αποστέλλει την Β' επιστολή του στους Κορινθίους, απόσπασμα της οποίας ακούσαμε στη σημερινή Θεία Λειτουργία.

Πρόκειται για επιστολή βαθιά συναισθηματική, όπου ο Απόστολος εκδηλώνει τον πλούτο της καρδιάς του προς τα πνευματικά του παιδιά και εκθέτει όλα τα εχέγγρα και τις αποδείξεις, προκειμένου να υπερασπιστεί το Αποστολικό του αξίωμα και ν' απομακρύνει από τη σκέψη τους κάθε ενδεχόμενο αμφισβήτησης προς το Αποστολικό πρόσωπό του. Οι αποδείξεις αυτές δεν ήταν κοσμικές ιδιότητες, ανθρώπινα κατορθώματα, διανοητικοί μεγαλοϊδεατισμοί, αλλά η μεγάλη του υπομονή στις θλίψεις, οι δυσχέρειες και οι κακοποιήσεις που υπέστη στη διάρκεια του ιεραποστολικού του έργου, οι φυλακίσεις, οι εναντίον του εξεγέρσεις των εχθρών της αληθείας, οι ταλαιπωρίες, οι αγρυπνίες και η πείνα που βίωσε για την αγάπη του Χριστού. Τους ομιλεί για την εντιμότητά του, για την γνώση της αλήθειας, που του αποκαλύφθηκε από τον ίδιο τον Χριστό, για την ανεκτικότητα και την καλοσύνη που επέδειξε προς τους διώκτες του, για τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, που έλαβε, την ανυπόκριτη αγάπη του προς όλους, το κήρυγμα της αληθείας και την δύναμη του Θεού που τον χαρακτηρίζει. Τους λέγει, με άλλα λόγια, ότι δεν καπηλεύτηκε την Αποστολική ιδιότητα, αλλ' εφόσον ο Κύριος τον επέλεξε και του αποκαλύφθηκε, έκανε τα πάντα για να την δικαιώσει, να την τιμήσει, φθάνοντας, τελικά, μέχρι και αυτού του μαρτυρικού θανάτου, που ήταν η κοινή μοίρα του συνόλου των Αγίων Αποστόλων.

Το ιεραποστολικό έργο που ξεκίνησε τότε ο Παύλος και επετέλεσαν όλοι οι Απόστολοι, συνεχίζεται στον κόσμο, μέχρι και τις μέρες μας. Άλλωστε, η βασική αποστολή της Εκκλησίας δεν είναι άλλη από τον Ευαγγελισμό της ανθρωπότητας, από τον εκκλησιασμό του κόσμου, από την διάδοση της αλήθειας του Χριστού και προς εκείνους που είναι βαπτισμένοι στο όνομά Του και προς εκείνους που ακόμη Τον αγνοούν. Το έργο αυτό δεν είναι εύκολο. Μπορεί οι συνθήκες στην εποχή μας να είναι διαφορετικές, οι ευκολίες σε πολλά επίπεδα

δεδομένες, σε κάθε περίπτωση, όμως, εξακολουθεί να είναι έργο κακοπάθειας και θυσίας. Ο κάθε εντεταλμένος από την Εκκλησία σύγχρονος ιεραπόστολος, Κληρικός ή λαϊκός, που ασκείται στο πεδίο της εσωτερικής ή της εξωτερικής ιεραποστολής, έχει ν' αντιπαλέψει με αρχές και δυνάμεις, που προσομοιάζουν μ' εκείνες της εποχής του Παύλου. Ο γνήσιος κήρυκας και λειτουργός της πίστεως σήμερα στοχοποιείται από τις κοσμικές δυνάμεις, που κάνουν τα πάντα για να τον απαξιώσουν, να τον συκοφαντήσουν, να τον απογοητεύσουν, για να τον θέσουν στο περιθώριο. Ο αληθινός Αποστολικός εργάτης σήμερα βρίσκεται διαρκώς αντιμέτωπος με το κυρίαρχο κοσμικό φρόνημα, που αρνείται στην Εκκλησία τον διαχρονικό της ρόλο, που περιφρονεί τις αξίες της ιεράς Παραδόσεως, που τοποθετεί τον Χριστό και τους Αγίους στο χρονοντούλαπο της ιστορίας, που θέλει, πάση θυσία, να περιορίσει την πνευματική ζωή στην αυστηρή ατομικότητα. Ο αυθεντικός Απόστολος του Χριστού στις μέρες μας δεν έχει να επιδείξει κοσμικές περγαμηνές, ούτε επιθυμεί τον έπαινο των ανθρώπων, ούτε θα τον ακούσετε ποτέ να κομπάζει για το έργο και την προσφορά του. Είναι, όμως, ο άνθρωπος της εκούσιας προσφοράς, της διαρκούς θυσίας, της ανυπόκριτης αγάπης, της υποποιού ταπείνωσης, της αφανούς εργασίας, της πολλής προσευχής, της διαρκούς λειτουργικής εμπειρίας. Γι' αυτούς ταιριάζει απόλυτα ο λόγος του Αποστόλου Παύλου: «δοκιμάζουμε δόξα και ατίμωση. Δυσφήμιση και έπαινο. Μας θεωρούν λαοπλάνους και όμως, λέμε την αλήθεια. Μας αγνοούν κι όμως, γινόμαστε γνωστοί. Φθάνουμε στο θάνατο και να που ζούμε. Μας βασανίζουν, αλλά δεν πεθαίνουμε. Μας προξενούν στενοχώριες κι όμως, πάντοτε χαιρόμαστε. Είμαστε πτωχοί, κάνουμε, όμως, πολλούς να πλουτίσουν. Τίποτα δεν έχουμε και τα πάντα κατέχουμε»¹.

Γι' αυτούς τους σύγχρονους Αποστολικούς εργάτες, που αναλώνονται στο έργο της Εκκλησίας, αγαπητοί μου, να κάνετε πολλή και θερμή προσευχή. Είναι τα όργανα του Θεού στο έργο της δικής μας σωτηρίας, Γι' αυτό έχουν ανάγκη από διαρκή πνευματική υποστήριξη, σε μια εποχή που αρνείται τον Χριστό και εκκοσμικεύει τα πάντα. Θεωρείστε το ως ένα καθημερινό πνευματικό καθήκον, ως μία ενέργεια στοιχειώδους, αλλ' ουσιαστικής, ανταμοιβής για ένα έργο που δεν μπορεί ν' αποτιμηθεί με κοσμικά μέτρα και υλικές απολαβές, ένα έργο, όμως, που επιτελείται με πολλή αγάπη προς τον Θεό και προς όλους μας. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

¹ Β' Κορ. 6,8-10